

Řešení

1. Nahraď ve větách sloveso být výstižným plnovýznamovým slovesem.

Když jsem byl malý, **navštívil jsem** s babičkou a dědou Chorvatsko. **Pobývali jsme** ve vesnici u moře. Bylo tam hodně Čechů. **Ubytování jsme měli** v malém domku blízko pláže. My **jsme bydleli** v prvním poschodí, domácí **žili** v přízemí. Od rána do oběda jsme **se procházeli** u moře, odpoledne **jsme trávili** zase na pláži. **Podnikli jsme** také krásný výlet do nedalekého města. Tam **jsme navštívili** velké delfinárium. **Pozorovali jsme** tam cvičené delfíny. Byl to nejhezčí zážitek z prázdnin.

2. Uspořádej věty tak, aby vzniklo souvislé vypravování. Vymysli vhodný nadpis.

Brok

1. O prázdninách bývám u svého strýce, který je lesníkem.
2. Strýčkův pes je vycvičený a leccos dovede.
3. Při jedné cestě z lesa upustil strýček nepozorovaně na zem kapesník.
4. Za chvíli zavolal Broka, uhodil několikrát na kapsu a rozhlížel se po zemi.
5. Dával tím psovi na srozuměnou, že něco ztratil,
6. Pes se obrátil a běžel proti směru, kterým jsme přicházeli.
7. Za chvíli se vrátil.
8. V tlamě přinesl strýčkův kapesník.

3. Vytvoř takové dvojice vět, aby byl patrný významový rozdíl mezi přídavnými jmény.

Postavil to na květinový stolek. Máme nový květovaný ubrus.
Byl to zase další marný pokus. Můj děda nebyl nikdy marnivý.
Hravý kocourek usnul na sluníčku. Rozbil jsem starý hrací strojek.
Přines ten otáčivý globus. Chlape je pořád otočený dozadu.
Zvládl velmi dobře dvouhodinový časový posun. Zahájili dočasný trénink venku.
Ten výrobek byl už mnohokrát vystavovaný. Je to krásný výstavní kousek.

4. Vyber z každé skupiny slovo, které není citově zabarvené

holka, děvucha, **dívka**, dívenka, děvčátko
fajn, prima, bravo, **dobře**, jo
dům, domek, barák, barabizna, chatička
švanda, junda, **legrace**, psina, hlína
vzal roha, **utekl**, foukl, frkl, zdejchl se

5. Dopln chybějící znaménka v přímé řeči.

„Pracujte pomalu a přesně!“ nabádal žáky učitel.
Maminka vždycky říkala: „Nepokoušej toho psa, kousne tě.“
„Co vám mohu doporučit k obědu?“ zeptala se servírka.
„Přijď domů,“ volal na Jirku otec, „dřív než se setmí.“